

BOSNA I HERCEGOVINA
OSNOVNI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
BROJ: 96 0 Mal 153249 23 Mal
Brčko, 29.01.2024.godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Osnovni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po sudiji Karamehić Selimu, u pravnoj stvari tužiteljice T. E., kćeri F., iz M., B. koju zastupa ZAK „Maida Zaimović & Ohro Musić“ iz Brčkog, protiv tuženih H. A., iz B., ul. ..., kojeg zastupa punomoćnik Musić Mirza, advokat iz Brčkog, „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać i „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, Banjalučka 8, kojeg zastupa zakonski zastupnik, M. M. i punomoćnica Đ. D., zaposlenica tuženog, radi naknade štete, v.sp. 3.477,71 KM, nakon usmene i javne glavne rasprave, održane 29.01.2024.godine, u prisustvu punomoćnika tužiteljice, punomoćnika prvotuženog i punomoćnice trećetuženog i u odsutnosti uredno pozvanog drugotuženog, donio je

P R E S U D U

I. Obavezuju se tuženi H. A., iz B. i „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać da tužiteljici T. E. na ime naknade materijalne štete, solidarno isplate iznos od 3.477,71 KM, sa zakonskom zatezno kamatom počev od 11.12.2021.godine, kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, kao da i tužiteljici solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 2.024,00 KM, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II. Obavezuju se tuženi H. A., iz B. i „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać, da tužiteljici T. E., na ime naknade štete na ime takse za izdavanje zapisnika o saobraćajnoj nezgodi solidarno isplate iznos od 28,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 20.12.2021.godine, kao dana uplate pa do konačne isplate, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

III. Tužbeni zahtjev tužiteljice T. E. u odnosu na tuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, odbija se kao neosnovan.

IV. Odbija se, u cijelosti, kao neosnovan, zahtjev tuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko za naknadu troškova parničnog postupka.

Obrazloženje

Tužiteljica T. E. je, posredstvom punomoćnika, ovom sudu, 13.01.2023.godine, podnijela tužbu protiv tuženih H. A., „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać i „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko, radi naknade štete, v.sp. 3.322,73 KM. U tužbi je navela da je 11.12.2021.godine, oko 19:45 časova, na putu R - 460, u mjestu D., B., došlo do saobraćajne nezgode tako što je prvotuženi H. A., upravljajući tmv marke „I.“, reg. oznaka ..., osigurano

kod drugotuženog „Camelija osiguranja“ d.d, po polisi broj: ..., sa rokom važenja do 16.03.2022.godine, a u čijem tovarnom prostoru se nalazila ručna aluminijumska kolica za istovar robe koja su neposredno prije saobraćajne nezgode ispala iz tovarnog prostora i tako neobezbijedena ostavljena na kolovozu i koja su u konačnom bila uzrok nastanka saobraćajne nezgode na način da je D. P. iz S., upravljajući pmv „T.“, reg. oznaka ..., osigurano kod trećetuženog „Brčko - gas osiguranja“ d.d. Brčko, po polisi broj: ..., krećući se iz pravca S. u pravcu C., uslijed nepažnje prednjim dijelom svog vozila udario u ručna aluminijumska kolica za prevoz robe koja su se nalazila na desnoj saobraćajnoj traci gledajući iz pravca kretanja, a koja je potom od siline udara odbacio u lijevu saobraćajnu traku u momentu kada se iz pravca C. u pravcu B. kretalo pmv „M.“, reg. oznaka ..., vlasništvo tužiteljice T. E. iz B., koja je tom prilikom prednjim dijelom vozila udarila u ručna aluminijumska kolica za prevoz robe. U gore opisanom štetnom događaju, tužiteljica je na svom pmv „M.“ pretrpjela materijalnu štetu, te je podnijela zahtjev za naknadu štete kako prvotuženom H. A. iz B., jer nije postupio u skladu sa odredbom člana 127. stav (2) ZOBS-a i osigurao predmet koji se prevozio njegovim tmv „I.“ na način da predmet koji se prevozi (ručna aluminijumska kolica za istovar robe) ne ugrožava bezbjednost učesnika u saobraćaju i ne nanosi štetu putu i objektima na putu, drugotuženom „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać u pogledu suodgovornosti, kao osiguravača vozila prvotuženog, te trećetuženom „Brčko-gas osiguranju“ d.d. Brčko, kao osiguravaču vozila D. P., po osnovu načela uzročnosti obzirom da je, prema članu 43. stav (1) ZOBS-a, bio u obavezi da brzinu kretanja vozila prilagodi osobinama i stanju puta, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, gustini saobraćaja, saobraćajnim znacima i drugim saobraćajnim uslovima, tako da vozilo može blagovremeno da zaustavi pred svakom preprekom koju pod navedenim uslovima može da predvidi. Međutim, obrazloženim odgovorom po odštetnom zahtjevu broj: 04-341/21 od 08.02.2022. godine, drugotuženog „Camelija osiguranja“ d.d. Bihać, te obrazloženim odgovorom po odštetnom zahtjevu, broj: 36/22, 36/22(1), od 14.01.2022.godine trećetuženog „Brčko-gas osiguranja“ d.d. Brčko, tužiteljica je obaviještena da je njen zahtjev za naknadu materijalne štete pravno neosnovan. Imajući u vidu prednje navedeno, a kod toga da za gore opisani štetni događaj postoji solidarna odgovornost tuženih, to tužiteljica podnosi ovu tužbu stvarno i mjesno nadležnom sudu i predlaže da sud, nakon provedenog postupka, donese presudu kojom bi se obavezali tuženi da tužiteljici, na ime naknade materijalne štete solidarno isplate iznos od 3.294,33 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2021.godine kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, te se obavezali tuženi da tužiteljici na ime naknade materijalne štete na ime taksi za izdavanje zapisnika o saobraćajnoj nezgodi solidarno isplate iznos od 28,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana 20.12.2021. godine kao dana uplate pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je tražila.

U odgovoru na tužbu od 03.03.2023.godine, prvotuženi tuženi H. A. je, posredstvom punomoćnika, naveo da je nesporno da je 11.12.2021.godine u mjestu D., vozio svoje TMV marke „I.“, registarskih oznaka ..., te da su tom prilikom iz tovarnog dijela tog kamiona na kolovoznu traku ispala aluminijumska tovarna kolica. Isto tako je nesporno da nije primijetio, niti na bilo koji način osjetio da su ta kolica ispala iz vozila. Također, nesporno je da, je na ta tovarna kolica, svojim vozilom, naletio D. P. iz S., a nakon toga je udarom ta kolica odbacio na drugu traku i da je na njih svojim vozilom naletila tužiteljica T. E. Smatra da je sporna njegova odgovornost za štetu nastalu na tužiteljicinom PMV vozilu marke „M.“, registarskih oznaka ..., jer u konkretnom slučaju njegova odgovornost je isključena obzirom da se uzrok za nastalu štetu nalazi na trećem licu, odnosno na D. P. koji je svojom nepažnjom i neprilagođenom brzinom, u uslovima ograničene vidljivosti, udario u aluminijumska kolica

koja su se nalazila ne cesti, suprotno članu 43. stav (1) Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na cestama u Bosni i Hercegovini. Takvu radnju D. P. prvotuženi nije mogao predvidjeti, te posljedicu oštećenja PMV tužiteljice nije mogao izbjeći niti otkloniti. Prema tome, kako smatra da nije odgovoran za štetu nastalu na pmv tužiteljice, a kako ne postoji ni pasivna legitimacija na njegovoj strani, to predlaže sudu da, nakon održane glavne rasprave i provođenja svih dokaza, donese presudu kojom će tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti odbiti kao neosnovan. Naknadu troškova parničnog postupka je traži. U odgovoru na tužbu, od 20.02.2023. godine, drugotuženi "Camelija osiguranje" d.d. Bihać je naveo da osporava osnovanost tužbenog zahtjeva iz razloga što smatra da za predmetnu saobraćajnu nezgodu i zatraženu naknadu iz te nezgode nema njegove odgovornosti. Osporava i visinu zatražene naknade jer se ona potražuje na osnovu Predračuna "STAR CENTRA" d.o.o. Živinice, broj: ..., jer nije ni realizovan, a dan izdavanja je nakon proteka pet mjeseci od dana nezgode, zbog čega je upitna i njegova vjerodostojnost. Naknadu troškova parničnog postupka nije tražio.

U odgovoru na tužbu od 27.02.2023. godine, trećetuženi "Brčko-gas osiguranje" d.d. Brčko je naveo da u cijelosti osporava pravni osnov tužbe, kao i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva. Tuženi je zaprimio zahtjev za naknadu materijalne štete koja se, na p.m.v. „M.“, reg. oznaka ..., u vlasništvu tužiteljice, desila 11.01.2022. godine. Služba za procjenu i likvidaciju šteta je, nakon uvida u kompletnu dokumentaciju gdje je ustanovljeno da nema odgovornosti osiguranika tuženog, 14.01.2022. godine odbila zahtjev tužiteljice. Naime, lice osigurano kod „Brčko-gas osiguranja“ d.d. upravljajući p.m.v. „T.“, reg. oznaka ..., pretrpilo je materijalnu štetu na vozilu u istom predmetnom događaju. Službenim zabilješkama Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta ustanovljeno je da kolica, koja su se nalazila na desnoj saobraćajnoj traci, pripadaju H.A. koji je upravljao sa t.m.v. „I.“, reg. oznaka ... u vlasništvu H.A.1, a koja predstavljaju uzrok saobraćajne nezgode. H. A. je potvrdio da je primijetio da kolica nedostaju nakon zaustavljanja vozila, a sve ovo je potvrđeno na osnovu pregleda video nadzora sa lokacije predmetne nezgode. Shodno naprijed navedenom, tuženi predlaže da sud, na osnovu priloženih dokaza, donese presudu kojom bi u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužiteljice. Naknadu troškova parničnog postupka je tražio.

U toku postupka, a nakon obavljenih vještačenja od strane stalnih sudskih vještaka saobraćajne i mašinske struke, tužiteljica je, posredstvom punomoćnika, podneskom od 05.12.2023.godine, precizirala tužbeni zahtjev kojim je zatražila da se obavežu tuženi da tužiteljici na ime naknade materijalne štete solidarno isplate iznos od 3.477,71 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 11.12.2021.godine, kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, kao i da joj tuženi, na ime naknade štete na ime taksi za izdavanje zapisnika o saobraćajnoj nezgodi solidarno isplate iznos od 28,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 20.12.2021.godine, kao dana uplate pa do konačne isplate. Naknadu troškova parničnog postupka je i dalje tražila.

Punomoćnik prvotuženog i punomoćnica trećetuženog su naveli da precizirani tužbeni zahtjev i dalje osporavaju iz istih razloga kao i kod osporavanja tužbenog zahtjeva, te predlažu da se i precizirani tužbeni zahtjev, zbog svih istaknutih navoda i prigovora odbije u cijelosti kao neosnovan. Naknadu troškova parničnog postupka su tražili.

Drugotuženi, iako uredno i blagovremeno upoznat sa preciziranim tužbenim zahtjevom, sudu nije dostavio svoje izjašnjenje, pa je sud kao izjašnjenje drugotuženog prihvatio odgovor na tužbu koju je drugotuženi dostavio sudu 20.02.2023. godine.

Tokom dokaznog postupka izvedeni su slijedeći dokazi: saslušanje tužiteljice T. E., kao parnične stranke, saslušanje svjedoka: D. P. i D. I., vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke Bilalović Admira, vještačenje od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke Ćosić Izudina, saslušanje stalnih sudskih vještaka Bilalović Admira i Ćosić Izudina i čitanje dokumentacije koja je priložena u spis i to: Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14.03-04.6-88176/21-2820, od 12.12.2021.godine, Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14-03-04.6-88164/21-2821, od 11.12.2021.godine, Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14-03-04.6-88165/21-2822, od 11.12.2021. godine, Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14-03-04.6-88163/21-2823, od 11.12.2021.godine, Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14.03-04.6-89324/21-2859, od 15.12.2021.godine, Službene zabilješke Jedinice saobraćajne policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj: 14.03-04.6-89325/21-2860, od 15.12.2021. godine, Kopije vozačke dozvole tužiteljice T. E., Kopije potvrde o registraciji broj: ..., fotografija lica mjesta saobraćajne nezgode (18 kom), Prijave i odštetnog zahtjev „Sarajevo osiguranju" d.d., broj štete: (618/2022) (610/2022), od 08.03.2022.godine, Zapisnika o oštećenju vozila „Sarajevo osiguranja" d.d., za štetu broj (618/2022) (610/2022) od 09.03.2022.godine, CD sa fotografijama oštećenja (34 kom), Predračuna za radove na vozilu, broj:247/2022-7375, od 08.03.2022.godine, Zahtjeva za naknadu materijalne štete, od 27.12.2021.godine, Zahtjeva za naknadu materijalne štete, od 18.01.2022.godine, Odluke po zahtjevu za naknadu štete, broj: 36/22, 36/22(1), od 14.01.2022.godine, Odluke o zahtjevu za naknadu štete iz osnova automobilske odgovornosti, broj: 04-341/21, od 08.02.2022.godine, Nalaza i mišljenja vještaka Bilalović Admira, od 15.09.2023.godine i Nalaza i mišljenja vještaka Ćosić Izudina, od 11.10.2023.godine.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u međusobnoj vezi, sud je odlučio kao u izreci ove presude, iz sljedećih razloga:

Građansko-pravna odgovornost tuženog zasniva se na odredbama o ugovoru o obaveznom osiguranju od autoodgovornosti iz člana 940. stav (1) i člana 941. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“, br. 29/78, 39/85 i 57/85), koji je preuzet kao propis Bosne i Hercegovine (u nastavku teksta: ZOO).

Na osnovu izvedenih dokaza (izjava tužiteljice, izjava saslušanih svjedoka, Nalaz i mišljenja stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke, čitanje materijalne dokumentacije priložene u spisu) i na osnovu tih dokaza utvrđenog činjeničnog stanja, sud je utvrdio da se 11.12.2021. godine, oko 19:22 sati, u naselju D., na regionalnom putu R-460, dogodila saobraćajna nezgoda i to tako što je iz teretnog motornog vozila marke „I.“, reg. oznake: ..., kojim je upravljao prvotuženi H. A., a koje je od autoodgovornosti bilo osigurano kod drugotuženog „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać, koje se kretalo tim regionalnim putem iz smjera B. u smjeru naselja C., u neposrednoj blizini objekta privrednog subjekta „M.“, iz tovarnog prostora vozila došlo do ispadanja na kolovoz ručnih kolica za prevoz tereta. Nakon što su ta ručna kolica ispala na kolovoz za oko dvije minute, 19:24 sati, istim putem i istim pravcem nailazi putničko motorno vozila „T.“, kojim je upravljao D. P., koje je od autoodgovornosti bilo osigurano kod trećetuženog „Brčko-gas osiguranje“ d.d. Brčko i koje se takođe kretalo u smjeru naselja C., te naliće na ručna kolica koja se nalaze na kolovozu i uslijed udara ručna kolica se odbacuju na suprotnu kolovoznu traku u trenutku kada iz

suprotnog smjera nailazi putničko motorno vozilo marke „M.“ reg. oznake: ..., kojim je upravljala tužiteljica T. E., kći F., te uslijed toga na putničkom motornom vozilu marke „M.“ nastaju oštećenja: prednjeg branika, lajsne dnevnog svjetla, desnog dnevnog svjetla, desne mrežice branika, podkrila prednjeg desno, srednje mrežice branika, ojačanja branika, nosača desne zaštite, donje zaštite.

Kako su tuženi u odgovoru na tužbu i tokom postupka osporavali pravnu osnovanost tužbenog zahtjeva tužiteljice, sud je odredio da se izvede vještačenje, od strane stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke, na okolnosti utvrđenja uzroka nastanka saobraćajne nezgode i prouzrokovanja materijalne štete.

Vještak saobraćajne struke Bilalović Admir je u svom Nalazu i mišljenju, od 15.09.2023. godine, naveo da je na osnovu uvida u sadržaj dokumentacije priložene u spisu došao do zaključka da je do nastanka štete na tužiteljicinom vozilu došlo uslijed kontakta tog vozila sa ručnim kolicima. Do nastanka te štete došlo je na način da su dva putnička m/v ostvarili kontakt sa ručnim kolicima koja su se nalazila na kolovozu, a koja su prethodno ispala iz teretnog motornog vozila marke „I.“, registarske oznake ... Sa ručnim kolicima koja su ispala iz teretnog vozila i zadržala se na kolovozu, u uslovima smanjene vidljivosti, naišlo je, te ostvarilo kontakt sa kolicima, pm/v „T.“ registarske oznake ... Ovo vozilo je kolica odbacilo u lijevu kolovoznu traku u trenutku nailaska ususretnog pm/v marke „M.“, registarske oznake ... Odbačaj kolica u lijevu kolovoznu traku usljed kontakta sa vozilom „T.“, u trenutku nailaska ususretnog vozila „M.“, prouzrokovao je kontakt kolica i vozila „M.“, a time i nastanak štete na tužiteljicinom vozilu. Ispadanje ručnih kolica iz teretnog vozila i zadržavanje kolica na kolovozu, po mišljenju vještaka, može se smatrati elementarnim uzrokom predmetne saobraćajne nezgode. Vještak navodi da je vozač teretnog m/v „I.“, prevozeći teret (ručna kolica) koji nije bio adekvatno raspoređen ili pričvršćen, učinio propust koji se može smatrati propustom vezanim za nastanak nezgode. Ovaj propust je vezan za stvaranje opasne situacije, odnosno to je propust koji je uzročno povezan sa nastankom nezgode. Da ovakvog propusta nije bilo, nezgoda se ne bi ni dogodila. Vozač pm/v „T.“ je svojim vozilom ostvario kontakt-nalet na ručna kolica koja su se nalazila u desnoj kolovoznoj traci, bliže sredini kolovoza. Na mjestu i u vrijeme događanja navedenog kontakta vladali su uslovi smanjene vidljivosti uslijed mraka i padavina (susnježice) kao i „zasljepljivanjem“ svjetlima ususretnog vozila (tužiteljice) u uslovima mokrog kolovoza. Sa tehničkog aspekta, navedene činjenice su vozaču vozila "T." bitno umanjile mogućnost da blagovremeno uoči prepreku-ručna kolica na kolovozu, te da preduzme radnje na izbjegavanju kontakta sa istim, pa vještak smatra da nije moguće realno i bez svake sumnje smatrati da je vozač vozila „T.“ učinio propust vezan za doprinos nastanku nezgode. A usljed odbacivanja kolica u lijevu kolovoznu traku, u trenutku nailaska ususretnog vozila „M.“, kao i navedenih uslova vidljivosti, nije postojala tehnička mogućnost za vozača vozila „M.“ (tužiteljica) da blagovremeno uoči prepreku i preduzme radnje na izbjegavanju kontakta, čime, po mišljenju vještaka, tužiteljica nije učinila propust, koji bi se mogao smatrati doprinosom tužiteljice nastanku nezgode. Vještak smatra da nema elemenata kojima bi se pouzdano i bez svake sumnje moglo dokazati da su vozači pm/v „T.“ i pm/v „M.“ učinili propust u vezi sa doprinosom nastanku nezgode i nastanku materijalne štete.

Na ročištu za glavnu raspravu, održanom 17.10.2023. godine, vještak je naveo da ostaje u cijelosti kod svog nalaza i mišljenja, te je naglasio da se saobraćajna nezgoda desila u zimsko doba, noću, uz snježne padavine i mokar kolovoz i u okolnostima smanjene vidljivosti. Ponovio je svoj stav da na strani tužiteljice i drugog učesnika u saobraćaju D. P.,

nije našao propuste u vezi sa doprinosom nastanku nezgode, jer je na osnovu analize svih dokaza sa kojima je raspolagao, zaključio da su se i tužiteljica i svjedok D. P., kao učesnici u saobraćaju, kretali brzinom vozila prilagođenoj uslovima i okolnostima koje su vladale na kolovozu, da se ručna kolica, obzirom na dimenzije i boju kolica u noćnim satima i uz padavine nisu mogla blagovremeno uočiti i time da se spriječi kontakt i jednog i drugog vozila sa tim kolicima. Ostao je kod stava da je ispadanje ručnih kolica iz teretnog vozila i zadržavanje tih kolica na kolovozu elementarni uzrok predmetne saobraćajne nezgode.

Iako je ovom nalazu i mišljenju prigovario punomoćnik prvotuzenog, dok punomoćnik tužiteljice i punomoćnica trećetuzenog nisu imali primjedbi, sud je ovaj nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke, kao i njegovo usmeno objašnjenje i obrazloženje izneseno na ročištu 17.10.2023. godine, u cijelosti prihvatio kao potpun, objektivan, stručan i sačinjen u skladu sa pravilima i vještinama struke i nauke, te mu poklonio povjerenje i na njemu zasnovao svoju odluku u ovoj pravnoj stvari.

Zbog svega toga, sud smatra da je ostvaren pravni osnov tužbenog zahtjeva tužiteljice, odnosno dokazana je njegova osnovanost u odnosu na prvotuzenog i drugotuzenog.

Oblik i visinu materijalne štete koju je pretrpjela tužiteljica (član 155. i član 189. ZOO), sud je utvrdio kako na osnovu neosporne dokumentacije uložene u spis, tako i na osnovu Nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mašinske struke Ćosić Izudina, od 11.10.2023.godine.

Na osnovu tih izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je 11.12.2021. godine, uslijed saobraćajne nezgode, na putničkom motornom vozilu marke „M.“, registarske oznake: ..., vlasništvo tužiteljice T. E., došlo do oštećenja i nastanka materijalne štete koja se ogleda u oštećenjima i potrebi zamjene slijedećih dijelova: prednji branik, ojačanje branika, mrežica branika desna, lajsna dnevnog svjetla, nitne, PVC blatobran desni, tiplovi, donja zaštita, nosač zaštite desni, vijak, žabice, dnevno svjetlo desno, srednja mrežica branika i tiplovi, te da zamjena i popravka ovih dijelova zahtjeva takođe i limarske radove, lakirerske radove i korištenje potrošnog materijala za obavljanje limarskih i lakirerskih radova. Ovaj svoj stav o obimu oštećenja na vozilu, vlasništvo tužiteljice, sud je zasnovao na dokumentaciji priloženoj u spisu (Službene zabilješke Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Jedinca saobraćajne Policije, prijava i odštetni zahtjev iz osnova osiguranja autoodgovornosti, zapisnik o oštećenju vozila, predračun, fotografije lica mjesta saobraćajne nezgode, fotografije oštećenja), a novčanu vrijednost tih oštećenja i materijala sud je utvrdio na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka Ćosić Izudina, od 11.10.2023.godine, koji je zasnovan na Audatex programu, i u kojem nalazu i mišljenju je vještak štetu na putničkom motornom vozilu tužiteljice procijenio na iznos od 3.477,71 KM.

Ovaj iznos, kojeg je sam vještak usmeno obrazložio i objasnio na ročištu održanom 27.11.2023. godine, nije osporen ni jednim pravno valjanim, uvjerljivim i objektivnim dokazom, pa je sud ovaj nalaz i mišljenje u cijelosti prihvatio, smatrajući da se radi o procjeni visine štete na vozilu, vlasništvo tužiteljice, koja je objektivna, stručna i sačinjena u skladu sa pravilima i vještinama struke i poklonio joj povjerenje, pa je i zaključio da je visina materijalne štete koju je tužiteljica pretrpjela u saobraćajnoj nezgodi od 11.12.2021. godine, u iznosu od 3.477,71 KM.

Obzirom da je tužiteljica imala izdatak i na ime pribavljanja zapisnika o saobraćajnoj nezgodi, u iznosu od 28,40 KM, a tu činjenicu ni jedan od tuženih nije doveo u sumnju, niti je

osporavao, to je sud zaključio da je tužiteljica pretrpjela i štetu u iznosu od 28,40 KM u vidu troškova pribavljanja tog zapisnika, pa je tužiteljici dosudio naknadu materijalne štete i po tom osnovu, smatrajući da je dokazan i osnovan.

Zbog svega toga sud je i zaključio da je dokazano da su tuženi H. A. i „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać, u obavezi da tužiteljici na ime potpune naknade materijalne štete, koju je tužiteljica pretrpjela na svom vozilu i zbog pribavljanja zapisnika isplati ukupan iznos od 3.506,00 KM, a što se odnosi na naknadu materijalne štete na vozilu u iznosu od 3.477,71 KM, a na naknadu za pribavljanje zapisnika u iznosu od 28,40 KM, dok nije dokazana i da ne postoji odgovornost osiguravatelja trećetuženog za materijalnu štetu koju je pretrpjela tužiteljica.

Zbog svih ovih razloga, sud je, na osnovu člana 300 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta BiH („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj: 28/18 i 6/21), a u vezi sa članom 155, članom 185, članom 189. stav (1) i članom 190. ZOO i odlučio kao u izreci ove presude, te usvoji tužbeni zahtjev u odnosu na prvotuženog i drugotuženog, dok je tužbeni zahtjev u odnosu na trećetuženog odbio kao neosnovan.

Kako se radi o dospjeloj, a neisplaćenju novčanoj obavezi prvotuženog i drugotuženog prema tužiteljici, to je sud, na osnovu člana 3. stav (1) Zakona o visini stope zatezene kamate i člana 277. ZOO, tužiteljici uz dosuđeni iznos naknade materijalne štete, dosudio i zakonsku zateznu kamatu i to na iznos od 3.477,71 KM, počev od 11.12.2021. godine, kao dana nastanka štete, pa do konačne isplate, a na iznos od 28,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počev od 20.12.2021. godine, kao dana uplate pa do konačne isplate.

Odluka o naknadi troškova parničnog postupka donesena je na osnovu člana 120. i 130. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, Advokatske tarife Federacije Bosne i Hercegovine iz 2004. godine, koja je u upotrebi pred ovim sudom i odnosi se na naknadu troškova: sudske takse na tužbu, u iznosu od 100,00 KM, sudske takse na presudu, u iznosu od 100,00 KM, sastava tužbe, zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 280,80 KM, pristupa punomoćnika tužiteljice na četiri ročišta (28.04.2023.godine, 17.10.2023.godine, 27.11.2023.godine i 29.01.2024.godine), zajedno sa PDV (17%), u iznosu od 1.123,20 KM, vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka saobraćajne struke, u iznosu od 270,00 KM i vještačenja od strane stalnog sudskog vještaka mašinske struke, u iznosu od 150,00 KM, odnosno ukupno 2.024,00 KM, pa je sud i obavezao tužene H. A. i „Camelija osiguranje“ d.d. Bihać, da tužiteljici solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u tom iznosu.

Iako je trećetuženi u cijelosti uspio u ovom sporu, jer je tužbeni zahtjev u odnosu na trećetuženog u cijelosti odbijen, te je postavio zahtjev da mu tužiteljica naknadi troškove parničnog postupka i to za pristup na četiri ročišta i odgovor na tužbu, stavom četvrtim (IV) izreke ove presude taj njegov zahtjev je odbijen.

U vezi s tim, potrebno je prvo ukazati da je trećetuženi zahtjev za naknadu troškova postupka ispostavio pozivajući se na odredbu člana 5. Zakona o djelatnosti osiguranja u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, kojom je u stavu (1) propisano da društvo za osiguranje u postupcima za naknadu štete pred sudovima u Distriktu ima pravo na naknadu troškova postupka u skladu s advokatskim tarifama, a u stavu (2) da u slučaju da advokatske tarife nisu ujednačene, društvo za osiguranje obračunava i potražuje iznos koji predstavlja

aritmetički prosjek dvije tarife, Tarife Advokatske komore Federacije Bosne i Hercegovine i Tarife Advokatske komore Republike Srpske.

Međutim, ovaj sud smatra da trećetuženi, kao osiguravajuće društvo, nema pravo na troškove zastupanja pred sudovima Distrikta, ukoliko ga zastupa njegov zaposlenik (kao što je to slučaj u ovom predmetu), tj. da Zakon o djelatnosti osiguranja u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine ne može biti osnova za dosuđivanje tih troškova tuženom. Ovo stoga što su troškovi postupka regulisani Zakonom o parničnom postupku, koji propisuje ko ima pravo na troškove postupka, pravila o uspjehu u parnici i odmjeravanju troškova, o zahtjevu za naknadu troškova (šta treba da sadrži, kad se može podnijeti, itd.). Dosuđivanje troškova osiguravajućim društvima u situaciji kada ih zastupa njihov zaposlenik (može biti bilo koja osoba, a ne samo pravnik), a na osnovu njihovog posebnog zakona, je protivno smislu zbog kojeg se dosuđuju troškovi u građanskopravnim postupcima i nema osnova u Zakonu o parničnom postupku (koji je osnov za dosudu troškova postupka), pa se stoga ti troškovi zastupanja ne mogu dosuditi tim društvima.

To su razlozi zbog kojih je i odlučeno kao u stavu četvrtom (IV izreke, odnosno odbijen zahtjev trećetuženog za naknadu troškova parničnog postupka.

S U D I J A

SELIM KARAMEHIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Apelacionom sudu Brčko distrikta BiH, u roku od 30 dana, računajući od dana dostavljanja, a posredstvom ovog suda.